

Εγκατάσταση Γαλλικών Δυνάμεων στην Κύπρο

Υπό **Ι. Θ. Μάζη**

Καθηγητού Γεωπολιτικής ΕΚΠΑ

Η παρούσα συγκυρία στην Κυπριακή Δημοκρατία δεν επιτρέπει εις ουδένα, πλην των αφελών και των δολίων ενεργουμένων ξένων δυνάμεων, να θεωρεί ότι δεν ευρίσκεται εν εξελίξει ο Αττίλας IV. Ο Αττίλας III έχει ήδη ολοκληρωθεί στην ΑΟΖ της Κυπριακής Δημοκρατίας με τουρκικές παράνομες έρευνες και γεωτρήσεις στην Υφαλοκρηπίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας τα παρελθόντα δύο έτη.

Η απολύτως λανθασμένη ελλαδική και κυπριακή εξωτερική πολιτική (με ευθύνη πρωτίστως της Ελλάδος (ως εγγυητριάς

δυνάμεως η οποία θεωρεί την Κυπριακή Δημοκρατία ως “Τρίτη Χώρα”) οδήγησαν την ισλαμοφασιστική – αδελφομουσουλμανική – κυβέρνηση του κου Ερντογάν στο “άνοιγμα των Βαρωσίων” και στην περιφρόνηση των αποφάσεων 550(1984) και 789 (1992) αλλά και στην δια της βίας απομακρύνσεως των δυνάμεων της UNFICYP από την περιοχή αυτή! Τα λάθη της πολιτικής αυτής είναι πολλά και τα έχω επισημάνει πολλάκις σε συνεντεύξεις μου στα ΜΜΕ όπως και σε σχετικά άρθρα μου συγκεντρωμένα σε ένα κεφάλαιο του προσφάτου πονήματός μου με τίτλο: Μεσογείου Παλίμψηστον: Από τον Νταβούτογλου στον Ερντογάν, εκδ. Λειμών, 2021. 1) Αφενός η ενδοτική πολιτική των Αθηνών η οποία προέβαλε την άστοχη και ανορθολογική θεωρία ότι “οι κυρώσεις δεν είναι αυτοσκοπός” συμπαρασύρουσα και την Λευκωσία εις τις προηγηθείσες συνόδους Κορυφής της ΕΕ (Οκτώβριος, Δεκέμβριος, Ιούνιος 2021) 2) αφετέρου μή σύναψις συμφώνου οριοθετήσεως ΑΟΖ με την Κύπρο αλλά “μερικής οριοθετήσεως” με την Αίγυπτο διακοπτομένη μεταξύ 26ου και 28ου μεσημβρινού, επιτρέποντας εις την Τουρκία να εδραιώσει την πεποίθησή της ενώπιον της διεθνούς κοινότητας – αλλά και των διεθνών δικαιοδοτικών οργάνων του δικαίου της Θάλασσης – ότι η περιοχή ανατολικότερον και δυτικότερον των δύο αυτών μεσημβρινών είναι “περιοχή αμφισβητούμενη” και κατά τρίτον 3) η μερική επέκταση της αιγιαλίτιδος ζώνης του Ιονίου με παραχώρησις προς την Ιταλία αλλά και διακοπή της εις το Ακρωτήριο Ταίναρον επέτρεψε και πάλιν εις την Τουρκίαν να εμπεδώσει διεθνώς ότι όντως “το Αιγαίον αποτελεί θάλασσα ειδικών συνθηκών” και άρα απαιτεί και “ειδικόν καθεστώς”. Το τελευταίον επεσημάνθη σχετικώς και από την Τουρκία η οποία διεμήνυσε δι’ επισήμων χειλέων ότι “δεν αρνείται την προσφυγή εις το διεθνές δικαστήριο της Χάγης, αρκεί να τελεσθεί αυτό με τις ίδιες αρχές και βάσει του προηγουμένου των οριοθετήσεως Ιονίου και Αιγύπτου”!! Όλα τα ανωτέρω οδήγησαν την Άγκυρα και τον κο Ερντογάν εις τα Βαρώσια και εις τον τέταρτον Αττίλα, με την βερμπαλιστική και μόνον “συμπαραράσταση” του Συμβουλίου Ασφαλείας και της ΕΕ. Εν τω μεταξύ η Αθήνα, δεν έχει αποφασίσει εισέτι ποιές είναι οι

φρεγάττες τις οποίες θα προτιμήσει και έχει στείλει αρνητικά μηνύματα προς την πλέον συμφέρουσα από πάσης απόψεως γαλλική πρόταση, για τις φρεγάτες DMI οι οποίες και δημιουργούν υπερστρατηγικό πλέγμα ισχύος, “αρνήσεως περιοχής”, ανθυποβρυχιακού πολέμου και πλήρους καλύψεως του Αιγαίου και της Κύπρου σε συνδυασμό με τα αεροσκάφη “Rafale”. Επίσης, ακυρώνει ο συνδυασμός αυτός την οιαδήποτε λαθραία χρήση από την Τουρκία Καταρινών “Rafale” λόγω του πολλαπλασιασμού ισχύος που προσφέρει ο απολύτως συμβατός οπλικά συνδυασμός μεταξύ DMI και Rafale.

Είναι επίσης γνωστό, ότι το μέγιστον των λαθών αυτών είναι και η μη αποδοχή της “ρήτρας στρατιωτικής συνδρομής” από την Γαλλία, στοιχείον το οποίον ουδέποτε είχε προταθεί εις την Ελλάδα από οιονδήποτε άλλον νατοϊκόν της Σύμμαχον.

Πλήθος λαθών και άλλων πολλών, ών ούκ έστι αριθμός για τα οποία παραπέμπω εις το ανωτέρω πόνημά μου.

Τώρα όμως δεν υπάρχει πλέον άλλον περιθώριον δια να αποτραπεί η πλήρης κατάληψις της Κύπρου, και αμέσως κατόπιν η μεταφορά των εκνόμων απαιτήσεων της Αγκύρας στο Αιγαίον και την Θράκην.

Εν ολίγοις: χορτάσαμε από λόγια! Εκείνο το οποίον οφείλει πλέον να πράξει η Κύπρος, και “η Ελλάς να της συμπαρασταθεί”, κατά το μπερτόλδειον δόγμα της, είναι να 1) εξοπλιθεί η ίδια και 2) να μεταφέρει στο έδαφός της δυνάμεις των οποίων τα συμφέροντα ασφαλείας εις την Ανατολική Μεσόγειο, το Κρητο-λιβυκό πέλαγος και το Αιγαίο θα συμπίπτουν απολύτως με τα ιδικά της.

Και εδώ ακριβώς προκύπτει η αναγκαιότητα να μελετηθεί η παρούσα πρότασις. Εδώ ακριβώς προκύπτει η αναγκαιότητα η κατωτέρω πρότασις να γίνει από την Λευκωσία προς το Παρίσι. Στην παρούσα ανάλυση λοιπόν, θα μελετηθεί η δυνατότητα εγκαταστάσεως γαλλικών στρατευμάτων στη νήσο Κύπρο εις 1ον) βραχυπρόθεσμο και 2ον) μακροπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα.

Η Πρόταση

Η Γαλλία απέχει από την Κρήτη περί τα 1.300 ν.μ (περί τις 3 ημέρες πλεύση) ενώ από την Κύπρο περί τα 2.900 ν.μ (περί τις 8 ημέρες πλεύση). Τα δεδομένα αυτά έχουν ιδιαίτερη αξία καθώς αποδεικνύουν ότι η Γαλλία είναι αρκετά μακράν από την Αν. Μεσόγειο και λόγω αυτού οι επιτελείς της θα πρέπει να σχεδιάζουν με πρόβλεψη άνω της μιας εβδομάδος. Ουσιαστικά, το μοναδικό στοιχείο το εξασφαλίζουν την παρουσίαν της Γαλλίας εις την Αν. Μεσόγειον είναι το αεροπλανοφόρον της (Charle de Gaulle), το οποίον όμως είναι έν και μοναδικόν με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Η Γαλλία συνεπώς, κατά τις περιόδους όπου το αεροπλανοφόρον της ευρίσκεται εκτός υπηρεσίας, δεν δύναται να διεξαγάγει επιχειρήσεις μεγάλης κλίμακος εις την Αν. Μεσόγειον.

Δεδομένου του Στρατηγικού Ενδιαφέροντος της Γαλλίας δια την Αν. Μεσόγειον, την μόνη βραχυπρόθεσμον και υλοποιήσιμον λύσιν αποτελεί η σύναψις συμφωνίας με την Κυπριακή Δημοκρατία προκειμένου Γαλλικές Ένοπλες Δυνάμεις να ευρίσκονται μονίμως στο έδαφος αυτής. Η οικονομικότερα λύσις, θα ήτο η δημιουργία μιας Task Force ανάλογη με αυτές που διατηρεί η Γαλλία στο Τσαντ, η οποία να περιλαμβάνει στρατεύματα και από τους τρεις κλάδους (Στρατό, Αεροπορία, Ναυτικό).

Διαθέσιμες Εγκαταστάσεις Κυπριακής Δημοκρατίας:

Οι διαθέσιμες εγκαταστάσεις της Κυπριακής Δημοκρατίας οι οποίες θα μπορούσαν να φιλοξενήσουν τις γαλλικές δυνάμεις είναι:

Η Αεροπορική Βάση Ανδρέας Παπανδρέου (ΑΒΑΠ) στην Πάφο η οποία είναι ΝΑΤΟικών προδιαγραφών.

Το Διεθνές Αεροδρόμιο Λάρνακας το οποίο είναι πολιτικού τύπου. Το Λιμάνι της Λεμεσού στο οποίο αγκυροβολούν περιοδικώς γαλλικά πλοία (και έχει την δυνατότητα υποστηρίξεως και του αεροπλανοφόρου)

Το λιμάνι της Λάρνακας το οποίο έχει δυνατότητα να φιλοξενήσει μεγάλα πλοία του γαλλικού ναυτικού

Η ναυτική βάση του Μαρί

Δυστυχώς επί της Κύπρου δεν υπάρχει έτοιμη εγκατάσταση δυναμένη να εξυπηρετήσει αεροναυτικές δυνάμεις με τον τρόπο που τις φιλοξενεί η Σούδα.

Πρόταση 1η:

Το αεροπορικό σκέλος της Task Force να στρατωνίζεται στην ΑΒΑΠ η οποία είναι κατασκευασμένη για αυτόν στρατιωτική χρήση, (Βλ. Φωτο 1)

Φωτο 1.

ενώ τα χερσαία και ναυτικά τμήματα μπορούν να στρατοπεδεύσουν σε κοινό χώρο είτε (Φωτο 2: Πρότασις 1α) στο χωριό Ζύγι (τα σκάφη ως 50μ μήκος στις εγκαταστάσεις της Ναυτικής Βάσεως και τα χερσαία στρατεύματα στο εγκαταλελειμμένο στρατόπεδο της 31ης Μοίρας Καταδρομών) ή (Φωτο 3: πρόταση 1β) στην πόλη της Λάρνακας (τα πλοία χωρίς

περιορισμό στο μέγεθος στο εμπορικό λιμάνι της Λάρνακας και τα χερσαία στρατεύματα σε παρακείμενο στρατόπεδο).

Φωτο 2: Πρότασις 1α και 1β.

Το πλεονέκτημα της πρότασης 1α είναι ότι χρησιμοποιείται η ΑΒΑΠ και η Ναυτική Βάση που είναι στρατιωτικών προδιαγραφών.

Το μειονέκτημα είναι ότι οι ναυτικές εγκαταστάσεις μπορούν να παρέχουν ελλιμενισμό σε σκάφη ως 50μ μήκους, και ότι ανάμεσα σε αυτή και την ΑΒΑΠ παρεμβάλλεται η βρετανική αεροπορική βάση του Ακρωτηρίου.

Το πλεονέκτημα της πρότασης 1β είναι χρησιμοποιείται η ΑΒΑΠ που είναι στρατιωτικών προδιαγραφών, ότι χρησιμοποιείται ο εμπορικός λιμένας της Λάρνακας που δεν παρουσιάζει περιορισμούς στο μέγεθος των πολεμικών σκαφών που ναυλοχούν εκεί.

Το μειονέκτημα είναι ότι ανάμεσα σε αυτή και την ΑΒΑΠ παρεμβάλλεται η βρετανική αεροπορική βάση του Ακρωτηρίου.

Πρόταση 2η:

Η Γαλλική Δημοκρατία δύναται να ενοικιάσει χώρους εις το παλαιό Αεροδρόμιο της Λάρνακας για τις αεροπορικές δυνάμεις της Task Force, και παράλληλα να χρησιμοποιηθεί ο λιμένας της Λάρνακας και το παρακείμενο στρατόπεδο.

Φωτο 3: πρόταση 1β

Τα πλεονεκτήματα που παρουσιάζει η πρόταση 2, είναι η συγκέντρωση δυνάμεων που προσφέρει στην Task Force και ότι οι εγκαταστάσεις μπορούν να εξυπηρετήσουν όλων των ειδών και μεγεθών αεροναυτικά μέσα άνευ περιορισμών. Επιπλέον στο σημείο του κίτρινου κύκλου υπάρχει άμεσα διαθέσιμο σύγχρονο κτήριο 10.000 τ.μ με ράμπες φορτοεκφορτώσεως που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως Logistics Center.

Το μειονέκτημα της πρότασης 2 είναι ότι οι εγκαταστάσεις του

Αεροδρομίου Λάρνακος ΔΕΝ είναι στρατιωτικών προδιαγραφών. Βεβαίως όμως μπορούν να γίνουν.

Οι ανωτέρω προτάσεις, μπορούν να υλοποιηθούν αμέσως (με μοναδικό ερωτηματικό τις διαθεσιμότητες των “hangars” του παλαιού αεροδρομίου Λάρνακος καθώς οι πληροφορίες αυτές δεν είναι διαθέσιμες σε ανοιχτές πηγές) και με ελάχιστο αρχικό κόστος.

Όμως,

Σε περίπτωση που η Γαλλική Δημοκρατία επιθυμεί μονιμότερη (μακροχρόνια) εγκατάσταση στρατιωτικών δυνάμεων στο νησί, η βέλτιστη λύση θα ήταν η κατασκευή λιμενικών εγκαταστάσεων πλησίον της ΑΒΑΠ οι οποίες να μπορούν να εξυπηρετήσουν όλα τα πλοία του Γαλλικού Ναυτικού (φωτο 3).

Φωτο 3

Πρόταση 3:

Σε περίπτωση που δημιουργηθούν αντιδράσεις από άλλες χώρες, ή υπάρξει σκεπτικισμός από την πλευρά των Ελλήνων (Ελλάδος – Κύπρου), μια ευέλικτη λύση θα ήταν η άμεση δημιουργία αεροπορικού σκέλους στην Κυρπιακή Αεροπρία με υλικό το οποίο υπάρχει. Εντός του 2021, θα είναι διαθέσιμα τα 19 (16 μονοθέσια και 3 διθέσια) Mirage 2000 EG/BG της Ελληνικής Πολεμικής

Αεροπορίας που θα αποσυρθούν λόγω παραλαβής των Rafale. Επιπλέον η Γαλλική Αεροπορία διαθέτει περί τα 15 Mirage B και D, που δεν εκσυγχρόνισε, δηλαδή περί τα 35 αεροσκάφη τα οποία θα μπορούσαν να λάβουν έναν ελαφρύ εκσυγχρονισμό στη Dassault και αφενός να προσφερθούν από την Ελλάδα προς την Λευκωσία ή και το δεύτερο μέρος αυτών να «αγοραστούν» από την Κυπριακή Κυβέρνηση.

Επίλογος:

Η μεταστάθμευση Γαλλικής Task Force στη νήσο Κύπρο, δημιουργεί ένα δίκτυο προβολής ισχύος στο σύμπλοκο Αν. Μεσόγειος – Μέση Ανατολή – Σουέζ – Κέρας της Αφρικής λόγω γεωγραφίας.

Επιπλέον η νήσος Κύπρος μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως νήσος βατήρας για την ανάσχεση της Μουσουλμανικής Αδελφότητας εάν ποτέ αναλάβει ξανά τον έλεγχο της Αιγύπτου, ή/και Λιβύης, ή/και Τυνησίας, ή/και Αλγερίας. Δεν θα πρέπει να διαφεύγει από την εξίσωση ο εξοπλιστικός οργασμός που λαμβάνει σάρκα και οστά στις χώρες αυτές. Το μεγαλύτερο παράδειγμα είναι η Αλγερία η οποία την παρούσα στιγμή υλοποιεί εξοπλιστικό αξίας 25 δις δολ και περιλαμβάνει κυρίως ρωσικά οπλικά συστήματα που θα της προσδώσουν δυνατότητα επιχειρήσεων αρνήσεως προσβάσεως περιοχής. Αυτό που θέλουμε να πούμε είναι ότι το χείριστο για τη Γαλλία σενάριο είναι η επικράτηση της Μουσουλμανικής Αδελφότητας στο Μαγκρέμπ, οπότε η ισορροπία δυνάμεων εις βάρος της Γαλλίας εις την Μεσόγειο θα αποτελέσει άκρως δυσάρεστο γεγονός δια το Παρίσι. Ένα γεγονός το οποίο θα βασίζεται εις κοινές ναυτικές δυνάμεις των προαναφερθεισών χωρών, και ασφαλώς της καθοδηγούσης αυτές, Τουρκίας.

Τέλος, εξισορροπεί την προσπάθειαν της Ιταλίας να καταστεί η “πρώτη τη τάξει” ναυτική δύναμις της Μεσογείου έως το 2030 (εις τον πίνακα που ακολουθεί απεικονίζεται το Ιταλικό Ναυτικό μετά την ολοκλήρωση του ναυπηγικού προγράμματος που ήδη ευρίσκεται εν εξελίξει), καθώς ουσιαστικά η Γαλλική Δημοκρατία θα έχει κυκλώσει με προτοποθετημένες δυνάμεις ολόκληρον την Μεσογειακήν Λεκάνην.